

Motion till riksdagen 2007/08:N215

av Lars Elinderson (m)

Förändring av ellagen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en förändring av ellagen.

Motivering

Den 40 mil långa högspänningsledningen Sydlänken som skall dras från Hallsberg i Närke till Hörby i Skåne är unik, inte enbart för den osedvanligt långa sträckningen där ett 20-tal kommuner, tusentals markägare och 10 000-tals medborgare berörs. Sydlänken är framför allt unik därför att två helt skilda tekniker ställs mot varandra: traditionell luftledning i en 44 meter bred gata eller en markkabel som kan grävas ned utefter vägnätet och/eller i delar av sträckningen förläggas på sjöbotten.

Sydlänken är också unik därför att berörda markägare och kommuner säger ja till att den byggs, med förbehållet att markbunden teknik väljs.

Intrång, förfulad landskapsbild samt strålning som i värsta fall tvingar medborgare från gård och grund är några av de negativa effekter som gör att markägare i princip alltid protesterar mot stora luftburna elledningar på sin fastighet.

Fram till dags datum dras nästan alla högspänningsledningar i luften, och i planeringsfasen finns ofta ett antal alternativa sträckningar att förlägga ledningen på. Därefter väljs en sträckning ut och för den lämnas en koncessionsansökan till Energimyndigheten med efterföljande miljökonsekvensbeskrivning (MKB). Den nuvarande lagstiftningen innebär således att MKB genomförs på den teknik och sträckning som ansökan avser, utan hänsyn till andra tekniska lösningar. Enkelt uttryckt kan man säga att koncessionsansökan och miljökonsekvensbeskrivningen handlar om *var* ledningen ska förläggas, inte vilken teknik som används.

Fel! Okänt namn på

I arbetsgången rörande Sydlänken har det blivit uppenbart att utvecklingen sprungit om lagstiftningen. I det här fallet är inte sträckningen det centrala, varken utifrån miljösynpunkt eller från andra utgångspunkter, utan valet av teknik. Först beslutar Svenska kraftnäts styrelse om Sydlänken ska förläggas som traditionell luftledning eller markkabel, därefter genomförs en miljökonsekvensbeskrivning på den valda tekniken. Detta förfarande innebär att enbart miljökonsekvenserna av det valda alternativet utreds och bedöms.

När valet står mellan olika teknikalternativ vore det naturligare att som en del i beslutsunderlaget genomföra miljökonsekvensbeskrivningar för de aktuella teknikalternativen. Genom en ändring i ellagen (1997:857) 2 kap. 6–9 §§ så att flera teknikalternativ kan omfattas av MKB, skapas ett bättre beslutsunderlag redan inför teknikbeslutet. En förändring av ellagen i sådan riktning bör ske.

Stockholm den 28 september 2007

Lars Elinderson (m)